

193

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1955 r.

w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności państwowych.

Na podstawie art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. W trybie egzekucji administracyjnej podlegają przymusowemu ściąganiu — oprócz należności wymienionych w art. 8 i 37 ust. 1 dekretu o zobowiązaniach podatkowych — należności Skarbu Państwa oraz przedsiębiorstw państwowych:

- 1) za usługi objęte zwykłą działalnością przedsiębiorstw radio- i telekomunikacyjnych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych, zakładów oczyszczania miast i osiedli oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych i transportowych z tytułu przewozu osób i bagażu;
- 2) za usługi ośrodków maszynowych, z wyjątkiem należności za usługi świadczone na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych;
- 3) z tytułu podlegających zwrotowi stypendiów i kosztów związanych ze szkoleniem na skutek niedopełnienia przez szkolonego warunków szkolenia na koszt Państwa;
- 4) z tytułu sprzedaży mienia ruchomego dokonanej na podstawie przepisów o majątkach opuszczonych i poniemieczkich;
- 5) z tytułu kosztów procesowych zasądzonych przez sąd w postępowaniu wszczętym w trybie § 2 rozporządzenia.

§ 2. 1. Przed wszczęciem egzekucji wierzyciel kieruje do dłużnika upomnienie o zapłatę należności w terminie tygodniowym od dnia doręczenia upomnienia.

2. Dłużnik może w ciągu 14 dni od upływu terminu określonego w upomnieniu (ust. 1) wnieść do sądu pozew o ustalenie, że należność w całości lub w części nie istnieje. Ciężar udowodnienia istnienia należności spoczywa w sporze na wierzycielu.

3. O prawie wniesienia pozwu do sądu (ust. 2) należy pouczyć dłużnika w upomnieniu (ust. 1). W przypadku niezamiesz-

czenia w upomnieniu odpowiedniego pouczenia termin do wniesienia pozwu biegnie od dnia doręczenia pouczenia.

4. Wszczęcie egzekucji następuje na wniosek wierzyciela dopiero w razie niewniesienia pozwu w przepisany terminie lub cofnięcia wniesionego pozwu albo* w razie prawomocnego oddalenia pozwu.

5. Tytułami egzekucyjnymi są decyzje lub wykazy ustalające zaległe należności. Tytuł egzekucyjny zaopatruje klauzulą wykonalności wierzyciel. Tytułami egzekucyjnymi dla kosztów procesowych (§ 1 pkt 5) są orzeczenia sądowe zaopatrzone przez sąd klauzulą wykonalności.

6. Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w upomnieniu (ust. 1) może na uzasadniony wniosek wierzyciela nastąpić zabezpieczenie należności; zabezpieczenie traci skuteczność, jeżeli wierzyciel nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przed upływem 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku oddalającego pozew, a jeżeli pozew nie został wniesiony — od dnia zabezpieczenia należności.

§ 3. Rozporządzenie nie stosuje się do należności podlegających w razie sporu orzecznictwu państwowych komisji arbitrażowych.

§ 4. Spory wszczęte w sądzie o należności wymienione w § 1 przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia toczą się nadal w trybie dotychczasowym. Orzeczenia sądowe zapadłe w tych sprawach podlegają wykonaniu w trybie egzekucji sądowej.

§ 5. Traci moc § 71 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 50, poz. 362).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

194

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1955 r.

w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nowe odmiany roślin uprawnych wpisuje się do rejestru odmian oryginalnych na wniosek ich autorów lub aktualnych hodowców, a gdy hodowla nowej odmiany prowadzona jest w instytucji uspołecznionej — na wniosek tej instytucji.

2. W przypadku gdy autor nowej odmiany jest pracownikiem instytucji uspołecznionej, w której prowadzona jest hodowla tej odmiany, instytucja ta ma obowiązek uzyskania potwierdzenia przez autora danych zawartych we wniosku, Minister Rolnictwa może z ważnych przyczyn zwolnić instytucję od obowiązku uzyskania tego potwierdzenia.

§ 2. 1. Wniosek o dokonanie wpisu nowej odmiany do rejestru odmian oryginalnych może być złożony po wytworzeniu przez wnioskodawcę takiej przynajmniej ilości nasion elity, jaka odpowiada normie ustalonej przez Ministra Rolnictwa dla danego gatunku rośliny.

2. Wniosek powinien być złożony według wzoru, który określi Minister Rolnictwa i ogłosi w Monitorze Polskim.

3. Do wniosku należy dołączyć dokumentację zawierającą wyniki doświadczeń ścisłych, przeprowadzonych w ciągu 2 lat, przemawiających za tym, że odmiana posiada pożądaną wartość gospodarczą.

4. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa może zwolnić wnioskodawcę od obowiązku określonego w ust. 3.

§ 3. Odmiana zgłoszona do rejestru nie może być wycofana przez wnioskodawcę bez zgody Ministra Rolnictwa.

§ 4. Po stwierdzeniu, że wniosek odpowiada wymaganiom określonym w §§ 1 i 2, Minister Rolnictwa zarządza wpisanie nowej odmiany do księgi zgłoszeń odmian oryginalnych.

§ 5. 1. W ciągu trzyletniego okresu po wpisaniu odmiany do księgi zgłoszeń odmiana poddawana jest doświadczeniom i badaniom przez wyznaczone do tego przez Ministra Rolnictwa pracownie odmianoznawcze i punkty doświadczalne w celu stwierdzenia jej odrębności botanicznej i wartości gospodarczej.

2. Doświadczenia i badania określone w ust. 1 wszczyna się, jeżeli chodzi o odmiany ozime zgłoszone do dnia 31 marca — w tym samym roku, jeżeli zaś chodzi o odmiany ozime zgłoszone po dniu 31 marca i o odmiany jare — w roku następnym po zgłoszeniu.

3. Trzyletni okres doświadczeń i badań może być przez Ministra Rolnictwa skrócony lub przedłużony.

4. W ciągu okresu doświadczeń i badań określonego w ust. 1 i 3 wnioskodawca (§ 1) obowiązany jest dostarczać corocznie na własny koszt i nieodpłatnie w terminie i w ilości określonych przez Ministra Rolnictwa nasiona zgłoszonej odmiany do pracowni odmianoznawczych i punktów doświadczalnych wskazanych przez Ministra Rolnictwa. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa może przyznać wynagrodzenie za dostarczone nasiona według cen skupu w dostawach ponadobowiązkowych lub wolnorynkowych oraz zwrot kosztów opakowania i przesyłki.

5. Niedostarczenie przez wnioskodawcę nasion w terminie i w ilości określonych w ust. 4 stanowi podstawę do przedłużenia okresu doświadczeń i badań o jeden rok. Niedostarczenie nasion w wymienionym terminie i ilości przez 2 lata z rzędu może stanowić podstawę do skreślenia odmiany z księgi zgłoszeń.

§ 6. 1. Po upływie okresu doświadczeń i badań (§ 5), jeżeli w wyniku ich stwierdzona zostanie oryginalność odmiany, Minister Rolnictwa uznaje odmianę za oryginalną i zarządza wpisanie jej do rejestru.

2. W razie odmowy uznania odmiany za oryginalną odmianę skreśla się z księgi zgłoszeń.

§ 7. Odmiana skreślona z księgi zgłoszeń (§ 6 ust. 2) może być ponownie zgłoszona w trybie określonym w §§ 1 i 2 po upływie 3 lat od dnia skreślenia. Okres ten może być przez Ministra Rolnictwa skrócony lub przedłużony.

§ 8. Odmiana wpisana do rejestru zostaje wprowadzona do planowej produkcji nasiennej.

§ 9. 1. Odmiana wpisana do rejestru jest przedmiotem dalszych doświadczeń i badań w celu sprawdzenia, czy zachowuje ona cechy oryginalności.

2. Po wpisaniu odmiany do rejestru hodowca bądź instytucja uspołeczniona, w której prowadzona jest dalsza hodowla odmiany, obowiązana jest dostarczać corocznie, w terminie i w ilości określonych przez Ministra Rolnictwa, nasiona odmiany do pracowni odmianoznawczych i punktów doświadczalnych, wskazanych przez Ministra Rolnictwa, po cenie oryginału, za zwrotem kosztów opakowania i przesyłki. W razie niedostarczenia nasion w terminie i w ilości oznaczonych odmiana może być wycofana z planowej produkcji nasiennej na rok następny.

3. Jeżeli na podstawie wyników doświadczeń i badań stwierdzone zostanie, że odmiana straciła cechy oryginalności, zostaje ona wycofana z planowej produkcji nasiennej do czasu poprawienia jej przez hodowcę bądź instytucję uspołecznioną, w której prowadzona jest dalsza hodowla odmiany. Poprawienie odmiany musi być stwierdzone w drodze doświadczeń i badań w trybie przewidzianym w § 5.

§ 10. 1. Wpis odmiany do rejestru dokonywany jest pod kolejnym numerem rejestrowym i pod nazwą nadaną odmianie przez wnioskodawcę, a zatwierdzoną przez Ministra Rolnictwa. Jednocześnie wciąga się do rejestru imię i nazwisko autora, imię i nazwisko hodowcy, który prowadził dalszą hodowlę odmiany, historię hodowli i metody hodowli, urzędowy opis odmiany, wyniki doświadczeń i badań oraz inne dane dotyczące tej odmiany.

2. Zmianę hodowcy lub metod hodowli należy zaznaczyć w rejestrze.

§ 11. 1. Z dniem dokonania wpisu do rejestru nazwą, pod jaką odmiana została wpisana do rejestru, można określać w obrębie danego gatunku wyłącznie materiał siewny tej odmiany.

2. Materiału siewnego odmiany wpisanej do rejestru nie można oznaczać żadną inną nazwą.

§ 12. W przypadku stwierdzenia, że dane zawarte w wniosku i dołączonej do niego dokumentacji (§ 2 ust. 2 i 3) są niezgodne ze stanem faktycznym, Minister Rolnictwa zarządza skreślenie odmiany z rejestru.

§ 13. Minister Rolnictwa ogłasza w Monitorze Polskim w pierwszym kwartale każdego roku listę odmian wpisanych do rejestru lub skreślonych z rejestru w ciągu ubiegłego roku kalendarzowego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. L. Rzendowski

195

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 czerwca 1955 r.

w sprawie ratyfikacji przez Turcję, Luksemburg, Haiti i Francję Aktu wprowadzającego poprawki do Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, przyjętego w Genewie dnia 25 czerwca 1953 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 6 Aktu wprowadzającego poprawki do Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, przyjętego w Genewie dnia 25 czerwca 1953 r. (Dz. U. z 1954 r. Nr 44, poz. 204), następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne powyższego Aktu:

Turcja dnia 21 maja 1954 r.,
Luksemburg dnia 28 maja 1954 r.,
Haiti dnia 22 czerwca 1954 r.,
Francja dnia 28 czerwca 1954 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski